

sen bør styrkes. Det foreslås derfor, at det i bistandsloven præciseres, at en kommune, der ønsker det, kan overtage ansvaret for integrationen umiddelbart eller ganske hurtigt efter, at de pågældende personer er overgivet til Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren vil fastsætte nærmere regler for tilrettelæggelsen af den kommunale overtagelse af integrationsansvaret.

Endelig bemærkes, at der pr. 1. oktober 1995 er gennemført en større strukturomlægning på udlændingeområdet. I den forbindelse har Direktoratet for Udlændinge ændret navn til Udlændingestyrelsen. Ved lovforslaget foreslås det derfor, at myndighedsbetegnelsen i udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. ændres i overensstemmelse hermed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fordeling af arbejde og fri tid. (Skraldemandsmodellen). (Beslutningsforslag nr. B 10).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en ret for langtidsledige til at få et ordinært arbejde. (Beslutningsforslag nr. B 11).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en uddannelsesorienteret ungdomsgaranti. (Beslutningsforslag nr. B 12).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om harmonisering af reglerne for bestyrelsesmedlemmers og direktørers med fleres ansvar, pligter og rettigheder i finansielle virksomheder. (Beslutningsforslag nr. B 13).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 1

1) Til indenrigsministeren af:

Helge Adam Møller (KF):

»Vil ministeren øjeblikkeligt stoppe den praksis, at udviste asylansøgere på statens regning får eftersendt stjålne eller uretmæssigt erhvervede ejendele til det land, de udvises til?«

Skriftlig begrundelse

I august 1993 ansøger en kvinde med 2 børn om asyl i Danmark. Hun påstår, at hun er fra Somalia. Knap 2 år senere, den 28. juni 1995, bliver hun udsendt fra Danmark ledsaget af to politifolk, idet hun ikke kan anerkendes som flygtning. Klager til indenrigsministeren og Ombudsmanden er blevet afvist.

Under mellemlandingen i Zürich den 28. juni 1995 indrømmer kvinden til politifolkene, at hun har løjet hele tiden, og at hun er kenyaner. Hun beder derfor om at blive sendt til Nairobi. I Nairobi lufthavn blev hun identificeret som kenyansk statsborger. Bekendte var mødt op for at modtage hende.

På dette tidspunkt havde hendes falske forklaringer medført udgifter for den danske stat på langt over 300.000 kr.

Det er nu bestemt, at en masse effekter, som kvinden opbevarede på asylcentret i Jylland, skal eftersendes til hendes adresse i Kenya for statens regning. Det drejer sig blandt andet om en kummefryser, en parabol, en satellitmodtager, et fjernsynsapparat, en video, en transistorradio og et utal af forskellige mindre, elektriske artikler.

Helge Adam Møller (KF):

For 2 år siden ankom en afrikansk kvinde til Københavns Lufthavn. Hun havde to børn med. Hun sagde, hun var fra Somalia. 2 år senere blev hun udvist, fordi hun ikke var flygtning. Hun havde klaget til Ombudsmand og minister, men man fastholdt, at hun skulle ud af Danmark.

Den 28. juni i år bliver hun sendt af sted led-saget af to kriminalfolk, og under mellemlandingen i Zürich indrømmer hun, at hun har løjet og svindlet de sidste 2 år. Det var ikke alt sammen rigtigt, det, hun havde fortalt. Hun var nemlig fra Kenya, så hun ville gerne i stedet for sendes tilbage til sin familie i Kenya. Man booker om. Dagen efter ankommer hun til Kenya, bliver modtaget af familien, og da hun har kenyansk statsborgerskab, bliver hun lukket ind.

Hun har kostet det danske samfund ½ mio. kr. plus 25.000 kr. til at blive sendt ud af landet for.

Få dage efter får man at vide, at hun har fem store kasser stående på asylcentret, og det besluttet, at de på statens regning skal eftersendes til hendes nye adresse i Kenya. I kasserne var der en kummefryser, et fjernsynsapparat, parabol, satellitmodtager, video og transistorradio, kaffemaskine og håndmikser.

Mit spørgsmål til indenrigsministeren er: Synes ministeren ikke, det er komplet urimeligt, og vil ministeren øjeblikkeligt stoppe det?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hvis praksis var sådan, som det bliver beskrevet i spørgsmålet, så er jeg aldeles enig i, at praksis omgående burde ændres. Men sådan er det altså ikke – naturligvis, havde jeg nær sagt.

Vi har i anledning af spørgsmålet spurgt Rigspolitichefen om, hvordan det foregår. Rigspolitichefen oplyser, at der altid foretages en særlig undersøgelse, hvis der er grund til at tro, at udlændinge ikke lovligt besidder de ting, som vedkommende ønsker at få med sig hjem. Det vil sige, at det ikke er rigtigt, at asylansøgere, der udsendes på statens regning, får eftersendt stjålne eller uretmæssigt erhvervede effekter.

Med hensyn til den konkrete sag, der nævnes her, har Rigspolitichefen oplyst, at det ikke fremgår af de oplysninger, man kan få fat på fra politikredsen – altså den politikreds, der stod for pakningen – at der kunne være tvivl om effekternes retmæssige tilhørsforhold.

Rigspolitichefen har også oplyst, at det ret ofte forekommer, at asylansøgere får foræret sådanne genstande, som spørgeren nævner, af støttegrupper eller venner og bekendte, og at der naturligvis meget ofte er tale om, at det er brugte genstande. Der er i den konkrete sag ikke oplysninger om, hvorvidt der har været tale om nye eller brugte genstande.

Og så lige et par ord om det generelle. Jeg har også spurgt Rigspolitichefen om, hvad politiet gør, når en udlænding, der skal udsendes, har nogle ejendele, som skal medsendes som bagage. Og jeg har her fået oplyst, at udlændinge efter udlændingeloven selv skal betale det, som det koster at hjemsende bagagen. Hvis der ikke er penge til stede, så afholdes udgifterne foreløbigt af statskassen.

Normalt vil politiet sørge for, at udlændingen selv medbringer sin bagage i forbindelse med udsendelse med fly. Der kan selvfølgelig forekomme situationer – nu nævnes der en kummefryser og et køleskab og den slags større ting – hvor det ikke er muligt at udsende det sammen med personen. I den slags tilfælde vil bagagen blive eftersendt på billigste vis til den adresse, som udlændingen har opgivet.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan ikke takke for svaret, for jeg er meget utilfreds med det. Jeg kan forstå, at ministeren mener, at disse effekter plus et stort antal øvrige – som jeg ikke kunne nå at nævne – altså ikke var anskaffet uretmæssigt, fordi de kunne være en foræring fra andre og derfor selvfølgelig skulle sendes med.

Men så vil jeg gerne spørge helt konkret: Når man kommer til Danmark og fortæller, at man er fra Somalia, mens man har kenyansk pas og altså er fra Kenya, når man lyver og bedrager igennem 2 år og derfor befinder sig i Danmark under falske forudsætninger i 2 år, er opholdet så ikke uretmæssigt, og er det, man erhverver under opholdet, ikke også uretmæssigt?

Og vil ministeren så ikke sørge for, at den slags ting bliver solgt, således at de er med til at afdrage en lille smule af den gæld, man helt uretmæssigt har påført den danske stat?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har lidt svært ved at forstå, at spørgeren ikke er tilfreds med svaret, for det er det svar, som Rigspolitiet har kunnet give os. Det er ikke sådan, at vi i Indenrigsministeriet er i stand til at efterprøve, om de oplysninger, som politiet giver, er korrekte, og jeg vil også godt sige, at det vel heller ikke tilkommer os.

Det svar, vi har fået fra Rigspolitiet, er, at de i den konkrete sag ikke havde nogen grund til at tro, at der var tale om stjalne effekter. Og det er som sagt på den baggrund nødvendigt, at jeg svarer ud fra de oplysninger, som politiet giver; det er – hvis jeg må bruge det udtryk – ikke Indenrigsministeriets egne oplysninger.

Så vil jeg om den anden del af spørgsmålet godt sige, at der naturligvis skal være en meget skærpet opmærksomhed om den kendsgerning, at der er nogle, der på grundlag af opgivelse af falsk identitet eller andet på helt uretmæssig vis forsøger at – lad mig bare bruge udtrykket – svindle sig til et ophold i Danmark. Der har vi på alle de strækninger, hvor det er muligt at gøre noget ved det, enten gjort det eller vil være modtagelige for gode råd om, hvordan man kan gribe ind over for det.

Pia Christmas-Møller (KF):

Mener ministeren, det er i orden, at den danske stat skal afholde udgifterne til eftersendelse af bagage – i den størrelsesorden, som der her er tale om – til personer, der uretmæssigt har opholdt sig i Danmark, uanset om effekterne er erhvervet på den ene eller den anden måde? Det vil jeg meget gerne have et klart svar på.

Mener ministeren principielt, at bagage af det omfang skal eftersendes på den danske stats regning, når det drejer sig om personer, som uretmæssigt har opholdt sig her i landet?

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren siger, at ministeren bare forholder sig til politiets svar. Jamen jeg forholder mig til ministerens svar, og jeg er ikke tilfreds med ministerens svar, og jeg synes heller ikke, at ministeren skulle være tilfreds med politiets svar, hvis det så er det fulde og hele svar.

Jeg spørger udtrykkeligt om, om ministeren synes, det er rimeligt, at det skal eftersendes, hvis det er stjålet eller er uretmæssigt erhvervet. Jeg har selvfølgelig ingen mulighed for at vurdere, om de effekter er stjålet eller ej, og jeg kan forstå, at politiet vurderer, at de ikke er stjålet, men de er da i hvert tilfælde anskaffet på uretmæssig måde.

Men når man kommer til Danmark under falske forudsætninger og hele tiden afgiver falske forklaringer, så har man jo opholdt sig her under falske forudsætninger i 2 år. Alle de lompepenge, man har fået tildelt, og alle de udgifter, der har været i forbindelse med opholdet, er givet under falske forudsætninger.

Derfor må man konstatere, at alle de ejendomme, hun har fået og samlet sammen i de 2 år, er opnået på en uretmæssig måde, og derfor er det eneste fornuftige selvfølgelig, at ministeren siger, at den slags ejendele, der er opnået på uretmæssig måde, skal sælges for højeste bud og derved afdrage en lille smule på flyvebilletten. Nu er den kvinde den rigeste kvinde i sin landsby hjemme i Kenya. Det er urimeligt.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er jeg aldeles enig i, men det, som jeg besvarede, var det spørgsmål, som blev stillet, nemlig eftersendelse af stjalne eller uretmæssigt erhvervede ejendele. Der er det, at vi så går til politiet og spørger: Hvad ligger der i den konkrete sag? Og svaret er, at man ikke har kunnet godtgøre, at der var tale om stjalne eller uretmæssigt erhvervede ejendele.

Til den anden del af spørgsmålet vil jeg godt sige, at jeg synes bestemt, det er en overvejelse værd, at man ikke skal bruge penge på at eftersende de pågældendes ejendele, hvis der er tale om en situation som den, der beskrives her.

Jeg synes, at der kunne være grund til at få vurderet, hvor meget det drejer sig om, altså hvilket beløb der bliver anvendt til dette her. Den oplysning, jeg har kunnet få, er, at de samlede udsendelsesomkostninger – men det er altså også for personerne, der jo er langt den største del af det – i 1994 var på 1,9 mio. kr. Vi har ikke kunnet få oplyst, hvor stor en del af de 1,9 mio. kr., der gik til eftersendelse af bagagen på billigste vis – for det er jo så ikke at sende det med fly, det er at sende det med landtransport.

Det vil være mit gæt, at det er en meget beskeden del, men selv denne beskeden del synes jeg det kunne være rimeligt at se på, herunder om man – i et så ekstremt tilfælde som det, der er tale om – skal bruge kræfter på det. Jeg tror mere, at det er et spørgsmål om, hvorvidt man skal bruge kræfter på at få sendt bagagen end om den faktiske omkostning ved det. Men begge dele skal naturligvis spille en rolle ved den vurdering.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det lå i ministerens svar, at staten i visse tilfælde betaler for hjemrejsen, og i fortsættelse af bl.a. det, fru Pia Christmas-Møller spurgte om, vil jeg gerne spørge helt præcist: Vil ministeren ændre reglerne, så det bliver umuligt under ulovligt ophold i Danmark at erhverve formuegenstande og rejse hjem med disse formuegenstande, så det bliver en overskudsforretning at søge om asyl her i landet? Vil ministeren forhindre det?

Pia Christmas-Møller (KF):

Fru Birthe Rønn Hornbech har taget første del af mit spørgsmål, så det skal jeg ikke gentage, men gerne supplere ved at spørge ministeren, om ministeren vil tage initiativer til at sikre, at det ikke fremover på nogen måde bliver praksis hverken i enkelttilfælde eller mere generelt, at staten betaler for eftersendelse af effekter i forbindelse med udvisning af personer, som uretmæssigt har opholdt sig her i landet. Vil ministeren tage et sådant skridt, uanset hvor mange penge det drejer sig om? Det er et principspørgsmål.

Helge Adam Møller (KF):

Nu vil ministeren »overveje«, om der eventuelt skal bruges kræfter på at ændre noget, som ministeren kun synes er et lille problem.

Men det er et meget stort problem, for hver eneste gang der kommer eksempler – selv om de kun er enkelte eksempler – på nogle, der groft og fuldstændig urimeligt misbruger systemet, så smitter det desværre af på det store antal af flygtninge, som er reelle flygtninge, og som ikke lyver, og som ikke svindler.

Derfor er det utrolig vigtigt, at ministeren, hver eneste gang der kommer et eksempel som det her, siger, at det kan vi ikke tolerere, og derfor vil jeg håbe, at ministeren klart og tydeligt kan sige: Det vil jeg ændre allerede i dag, således at genstande, der er anskaffet under et uretmæssigt ophold, aldrig nogen sinde kan eftersendes på statens regning. Vil ministeren gøre det?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ja, det var det, som jeg for et øjeblik siden gav tilsagn om.

Men når jeg ikke vil sige, at vi kan sætte en ny praksis i gang lige med det samme, så er det simpelt hen, fordi der i spørgerens ordvalg ikke ligger en tilkendegivelse af, hvad uretmæssigt

betyder i denne her forbindelse. Hvis uretmæssigt betyder, at det alene er et spørgsmål om folk, der har opholdt sig her i landet under falsk identitet, så er svaret klart: Ja, det vil vi naturligvis godt stoppe med det samme. Men hvis der i uretmæssigt skulle ligge, at man mener, at folk, der har søgt om asyl i Danmark, men som får afslag, og som har erhvervet sig nogle genstande, mens de har opholdt sig i Danmark – hvis det er det, man vil have med i definitionen på begrebet uretmæssigt ophold, så mener jeg, at det er et meget stort spørgsmål, om det også skal være med i det.

Så ved misbrug er det et klart: Ja, det vil vi gerne være med til at stoppe. Men vi bliver altså nødt til at angribe det her så seriøst, at vi ikke fratager folk ejendele, som de er i god ret til at have, og som de måske har fået foræret af venner i Danmark, og derfor bliver vi nødt til at være noget mere specifikke i vores definitioner. Men misbruget skal selvfølgelig stoppes.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 3: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Retternes stedlige kompetence ved sagsanlæg mod staten m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Dorte Bennedsen (S):**

Dette er et af de lovforslag, der bestemt ikke er grund til at bruge ret mange ord på. Det er ganske enkelt udtryk for sund fornuft.

Det handler om to ting. Den ene er, at som verden er indrettet i dag, så skal borgere, der vil anlægge sag mod staten, men bor under Vestre Landsrets domæne, drage til Østre Landsrets domæne og anlægge sagen. Det bliver lavet om. Nu bliver det muligt at anlægge disse sager ved Vestre Landsret.